

[**PIERWOĆ** sb f

L sg pi(e)rwoci.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Początek jakiegoś okresu:

Wyrażenia przyimkowe: »na pierwoci« = *na początku*: Ale ielibyś ie [*wino*] ielzczę łodźze chciał mieć/ Thedy go nąpierwoći przez pięć dni niezákryway. *SienHerb* 620a.

~ *na pierwoci czego*: Ielzczę dla tego każdą taką modlitwę/ Kollektą zową/ iż nąpierwoći kościoła/ kiedy Kąpłan takie modlitwy mówił [...] w ten czas ludzie ofiárowáli/ y fkládáli iáłmużny *MWilkOpis* G2v. ~

»na pierwoci« = *dawniej*:

~ *Połączenie*: »na pierwoci... aż (potym)«: NApierwoći ku Młzey Kielichow drzewiánych vzywano, Aż był Zepherinus Biskup Rzymki 16. naczynie fkláne poftánowił *MWilkOpis* Dv; Ná pierwoći/ iedno słowá Anielfkie we Młzey mowiono, Aż potym święty Hiláryus/ Biskup Piktáwłki/ drugie słowá przyczynił. *MWilkOpis* Fv. ~

KW